

ærede Minister vil vise sig velvillig overfor Tanken og vil bidrage til, at der fremkommer en Bedring i dette Forhold, en større Klarhed i Loven ved, at det samles under eet, og en større Retfærdighed i Fordelingen af Lønningssatserne om Bord. I fuld Tillid til, at den højtærede Minister vil staa fuldstændig frit i denne Sag, da han slet ikke er bunden ved nogen tidligere Stilling som Marineminister, anbefaler jeg Sagen til hans Velvillie.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen):

Til det ærede Medlem, som nu havde Ordet, skal jeg sige, at jeg erkender, at der er en Anomali til Stede mellem de forskellige Lønningsbestemmelser. Det er jo noget af en Besynderlighed, at Ingeniøreløverne faa fuld Lønning, medens Kadetterne ikke faa det — det indrømmer jeg, men det er noget, som er sket ved Loven af 15. Maj 1903, hvorved Rigsdagen har vedtaget, at Kadetternes Lønning skulde falde bort. Om jeg nu vilde komme med Forslag om at forandre dette Forhold, tror jeg ikke, det kunde gennemføres, thi det foreliggende Lovforslag er jo kun en Konsekvens af, hvad der skete den 15. Maj 1903, en Konsekvens, som alle Parter maa kendes ved, fordi det er simpelthen en Rettelse af Lønningsloven, hvorved denne bringes i Overensstemmelse med Ordningsloven. Nu kunde man sige, at for at faa Ligelighed til Stede, kunde man gaa den Vej ogsaa at tage Lønningen fra Ingeniøreløverne, men det vilde efter mit Skøn være en meget uheldig Vej at komme ind paa. Jeg erkender, som sagt, at der er en Anomali, og at det vilde være ønskeligt at faa Forholdet rettet, men jeg tror ikke, at Øjeblikket er til det nu; jeg tror, at vi maa se at faa det rettet, naar vi faa de forskellige Ordningslove til Behandling — det vil vel ikke vare saa længe. Jeg erkender, at det ærede Medlem i det væsentlige har Ret i sin Anke, men jeg kan paa den anden Side ikke i Øjeblikket sige ham noget om, hvor naar Fejlen kan rettes.

Carstensen: Jeg tager Ordet igen for at tage bestemt Forbehold overfor en Antydning, som kom fra den højtærede Minister om den Mulighed at tage Lønningen fra nogen. Det er saa langt fra min Opfattelse som noget. Jeg finder, at de, der have Lønning, have en beskeden Lønning. Jeg har kun vist, hvorledes Lønningen er beregnet, og at hvad Grund den er fremkommen. Det gør mig ondt, at den højt-

ærede Minister ikke kan give nogen bestemt Udsigt til Forandring i Forholdene, men jeg har som eneste Repræsentant for Søværnet i dette Ting fundet mig forpligtet til at gøre opmærksom paa de Anomalier, som den højtærede Minister selv erkender foreligge, i Haab om, at det i en ikke alt for fjern Fremtid maa lykkes den højtærede Minister virkelig at indrømme saa fuldt ud, at jeg har Ret i, hvad jeg har udtalt, at han gør sit til, at der sker en Bedring.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen):

Jeg skal tillade mig ganske kort at bemærke, at jeg er enig med det ærede Medlem i, at det vil være en uheldig Maade at skaffe Uligheden ud af Verden paa at borttage Lønningerne fra Ingeniøreløverne, og jeg er ogsaa enig med ham i, at Fejlen maa rettes, saa snart Lejligheden er der. Men jeg ser ikke, at Lejligheden er der, i alt Fald nu.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil blive oversendt til Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Rettens Pleje.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 54).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag af *Andersen-Nygaard, N. Hansen, Ole Jensen, Johansen, Madsen-Mygdal og H. P. Pedersen:*

Lovforslaget føres tilbage til den Skikkelse, hvori det vedtoges af Folketinget ved 3die Behandling den 22. Oktober 1904 (se Rigsdagstidende for 1904—05, Tillæg C. Sp. 31 fg.).

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under et.